

Előfizetési árak:
 Egész évre... 8 kor
 Fél évre... 4 kor.
 Negyedévre... 2 kor.

Egyes szám ára 10 fillér.

Előfizetés a kiadóhivatalban

MAROSUJVÁR

FÜGGETLEN POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség és
 Kiadóhivatal:
 Marosujvár, Hunyadi u. 47
 Kéziratot nem adunk vissza

Hirdetések felvételnek a
 kiadóhivatalban árszabály
 szerint.

Felelős szerkesztő: FÜSSY JÓZSEF.

A megrövidített háború.

Eddig hivatalos helyről mindig csak a háború meghosszabbításáról beszéltek. Amikor Olaszország beavatkozott a háborúba, a háború meghosszabbítását jelentette, Románia hadüzenete ugyanazt jelentette, Amerika mozgólódásakor is ettől féltek a külpolitikai tényezők, mindig a háború meghosszabbításáról volt szó.

1916. december 12-én elhangzott az első szó, amely ugylátszik, megrövidíti a háború lehetetlenül hosszú életét. Ez a központi hatalmak békejavaslata volt. Akik távolabbról néztük a nagy külpolitikai eseményeket, úgy éreztük, hogy ez valóban a háború megrövidítését jelenti, hogy most látjuk a beláthatatlan háború végét. Azután ennek a nagy és nemes lékeakciónak a hullámgyűrűi eljutottak az elvakultság sziklához megtörték rajta és eltűntek rengeteg vértengerben. Ismét elborult a látvány és mi ismét hiába kémleltük a béke napját, nem akart felkelni.

Most azután a központi hatalmak erejük tudatában fordítottak egyet a hangszeren. Ugy látták és úgy érezték, hogy valóban nincs itt már más eszköz, mint a legvéresebb, legkegyetlenebb harc és kimondták Anglia blokádját. Ezzel a hatalmas, erőteljes enunciacióval kapcsolatban hallatszott először hivatalos helyről az a kijelentés, hogy ez az eszköz minden bizonnyal meg fogja rövidíteni a háborút.

Tudjuk nagyon jól, hogy az entente ott tévesztette el a számítását, ahol a mi kiéheztetésünkkel operált. Ez nem sikerült és most ezt a kétélű rettenetes fegyvert, a központi hatalmak egyszerűen visszafordítják, és Anglia torkára teszik. Ha a központi hatalmak kornányai e blokád-

dot nyíltan és hivatalosan ki merik jelenteni, bizonyára meg van hozzá a kellő eszközük és erejük.

Tudjuk, hogy most a háború legborzalmasabb, legrettenetesebb korszaka következik és ha ez a korszak bármily rettenetes is lesz, utolsó része lesz a világháborúnak, amelynek végében már a központi hatalmak népei is reménykedtek.

És éppen azért, mert hivatalos helyről, hivatalos hangon hangzott el az a megállapítás, hogy ez az utolsó és kegyetlen eszköz a háború megrövidítését jelenti, kell minden erőnkkel most már rendelkezésére állni a hazának. Egyelőre csak a tenger alattjárók harca van tervbe véve, mint az utolsó felvonás vezérlő motívuma. Bizonyos azonban, hogy ezt a vezérlő motívumot más kísérő dallamok is fogják követni és ehhez aztán valóban szükség lesz minden egyes hazafinak az erejére, tehetségére szívére.

Értsük meg: a központi hatalmak mindent megkíséreltek, hogy az entente politikusainak bebizonyítsák fölényüket. A harcerekken csufosan megverték az entente hadseregeit, a tengeren nevetségessé tették, áttörték Anglia blokádját és megsemmisítették az Anglia korlátlan tengeri uralmáról szóló hipotézist, végül pedig csuffá tették az entente nagy hangon hirdetett kiéheztetési hadjáratát.

Mikor a harci eszközök nem voltak elegendők, bebizonyították fölényüket és higgadtságukata békeakcióval.

Még ez sem volt elég. Jöjjön tehát most az ultima ratió, az entente kiéheztetése és döntő leverése. Nem kell soká várnunk már a felkelő napra. A háború megrövidülését már hivatalos helyről is hirdetik és a hivatalos helyeken magasabban állnak,

messzebbre látnak, mint mi itt lenn.

Még egy kevés kitartás, még egy nagy összecsapás és akkor a sok sötét kegyetlenségre, fájdalomra és bajra, amelyet az entente lovagjai idéztek fel a földre, végre le fog sütni a béke áldott napja.

Felmentettek ellenőrzése.

A katonai szolgálat alól felmentett összes egyének legszigorubb felülvizsgálata rövid idő múlva bekövetkezik. Ezt a felülvizsgálatot a közös hadügyminisztérium megbízásából összeállított katonai és polgári bizottság fogja elvégezni és ennek a bizottságnak határozata megfellebbezhetetlen. Ez a komisszió jogosult a felmentett egyéneket azonnali bevonulásra utasítani, vagy a meghatározott időre törőnt felmentést bizonytalan időre meghosszabbítani, esetleg azt is javasolja, hogy a hadvezetőség gondoskodjék a bevonult egyén pótlásáról. Ezek a bizottságok, amelyeket köznyelven vésztörvény-széknek neveztek el, bejárák mindazokat a helyeket, ahol felmentett egyének tartózkodnak és megvizsgálják műhelyeiket, ipari és üzleti telepeiket, hogy a közvetlen tapasztalat alapján hozzák meg megdönthetetlen határozatukat.

Aki a frontszolgálatra alkalmas, annak polgári működését szigorubbban itélik meg és amennyiben feltétlenül nélkülözhetetlen, akkor hagyják meg eddigi foglalkozásánál.

A tél a fronton.

A tartós, szigorú hideg az egész ország tekintetét most még jobban mint máskor odafordítja derék csapataink felé, amelyeknek most nemcsak az ellenséggel, hanem az időjárás viszontagságaival is nehéz kell vívniok.

A beérkezett hiteles hírek világos képét adják annak a csudálatraméltó kitartásnak, amelyet katonáink a fronton tanusítanak, de az ország népének is megadják azt a megnyugtató bizonyosságot, hogy az emberi lehetőség körén belül megtörtént minden, ami a fronton álló katonáink téli szenvedéseit enyhítheti.

Küldjünk meleg ruhákat katonáinknak

MIT KIABÁLTOK ?

NÉVJEGYEK

legelegánsabb s legolcsobb árakban készíttetnek

Füßy J. könyvnyomdájában Tordán.

MIT KIABÁLTOK ?

Tavaszi mezőgazdasági munkák.

A négyesszövetség ellen vivott önvédelmi harcunk nem annyira a csatatereken, mint itthon fog eldőlni. Döntő tényező lesz az a körülmény, vajjon a termőföld biztosítani tudja-e a harcoló katonaság és az itthon maradottak ételmezését. Eddig még voltunk valahogy az aratási munkálatok befejezésével minden illetékes tényező azon igyekezett, hogy az őszi gazdasági munkák a lehetőség szerint elvégeztessenek.

Különösen a honvédelmi miniszter adott ki helyes gyakorlati értékű rendelkezéseket, amelyek a frontmögötti katonák munkáját biztosították a mezőgazdaság részére. Minden jól menne a maga útján, ha az időjárás mostohasága bizonyos számításokat keresztűj nem huzott volna. Azokat a veszteségeket, amelyek e tekintetben érték a gazdaközönséget, a tavaszi munkálatok mihamarább beköszöntő évadja alatt pótolni kell. Ha ez sikerül nem félünk semmitől.

A tavaszi gazdasági munkálatokra vonatkozólag a gazdaközönség jogos aggodalmát még nem igen oszlatták el illetékes helyről. Ugy látszik, a régebben kiadott rendelkezések, melyek azonban nem mindenütt bizonyultak praktikusnak, lesznek a jövőben is irányadók. Némi vigasztalásul megirhatjuk azonban, hogy különösen a honvédelmi minisztérium hivatásának teljes tudatában, igen erősen készül arra, hogy tavaszi mezőgazdasági munkák elvégzését biztosítsa. Értesülésünk szerint szabályozni fogják az eddiginél liberálisabban a frontmögötti katonáknak a tavaszi gazdasági munkálatokra való szabadságolását.

A katonai intézkedéseket tekintve, megnyugodhatnak a gazdák. Ha ezeknek az intézkedéseknek a közigazgatási hatóság, vármegyei mezőgazdasági munkabizottságok szervező munkája megfelelő lesz, amit biztosan remélünk, akkor a polgári munkaerőt sem fogja nélkülözni a tavaszra a magyar mezőgazdaság. Ebben a tekintetben azonban vessen számot illetékes egyén a lelkiismeretével, egész meggyőződéssel kell válnia annak a tudatnak, hogy a mezőgazdasági munkák biztosítása éppen olyan hazafias kötelesség, mint az ellenséggel való küzdelem. Ezt a meggyőződést kell fejleszteni és ápolni, akkor az isten segítsége nem marad el tőlünk és akkor ebben az esztendőben is szeme közé nézhetünk mindenkinek aki kiéheztetés aljas fegyveréhez folyamodott és így akarja a döntő győzelmet kierőszakolni.

Egykor és most.

Irta: BENEDEK ELEK.

Óh, ti nyájas téli esték,
Hová, merre tűntetek,
Amikor jöttödet lesték
Gyermekek és öregek?
A fonóban szolt a nótá,
Mesélgetett nagyapóka
Szépen, lássan, csendesén,
Hallgatták figyelmesen.

Kicsiny házak jámbor népe
Kályha mellé települ,
Hol nótázva, hol mesélve
Az idő csakúgy repült.
Háborúra nem gondoltak,
A legények otthon voltak,
S a lány nem volt bánatos,
Szeme könnytől hármatos.

Va'a bőség mindenekben,
Kamra, pince volt tele;
S annyi öröm a szívekben,
Elég vón' most a fele.
A szegény is gazdag vala,
Terítve állt az asztala,
Most a gazdag is remeg:
Hát ha holnap tönkre megy?

Óh, jaj, minden megváltozott,
Gond és bánat mindenütt,
A háború, az átkozott
A szívekre ráfeküdt.
A fonóban nem szol nótá,
Nem mesél már nagyapóka,
Csak sóhajtoz csendesén:
Mi lesz velünk, Istenem!...

A harctérre küldött levelekről.

Az utóbbi időben ellenségeink nagyon vadásznak tábori levelezőlapjainkra, kémkedő célzattal. Mennél jobban tűnedezik kilátásuk a katonai sikerre, mennél gyakrabban és alaposabban mondanak esődött nagy hangon bejelentett offenzívák, annál gyakrabban és alaposabban kutatják át halott vagy hadifogságunkba jutott katonáink zsebét, hogy valamelyiknél végre meglegeljen az oly annyira áhitott bizonyítékot, hogy gazdasági téren legyőztek bennünket. Franciaországban Madelin nevű hadnagy „Önvallomás. A verduni csata és a német közvélemény” címmel egy füzetet állított össze, amelyben körülbelül száz, német katonától származó tábori levlél alapján hihetetlen módon igyekszik szítani honfitársai harcikédvét. A „Corriere della Sera”ban pedig Luigi Barzini „Osztrák Gyónás” címmel az osztrák-magyar monarchiára alkalmazza ezt a módszert. Aki ezt a két dus fantáziával megírt cikket olvassa, azt kell gondolnia, hogy a központi hatalmak népessége közt csak úgy dühöng az éhínség, ami pedig alkalmas arra, hogy az ententének mindinkább lankadó háborus lelkesedésének új erőt adjon. A hosszú háború nélkülözéseket rótt mindenkire, a városiakra és falusiakra egyaránt. Bizonyos szervező rendszabályok váltak szükségessé, hogy ellenségeink gonosz kiéheztető tervét megghiusítsuk. A városoknak bele kellett törődniök az élelmiszerek bizonyos korlátozásába, a gazdáknak gazdasági üzemeket kellett a megváltozott következményekhez szabniok. De „ha mi nálunk esik esik, esik odaát is” — mondta Hindenburg és valóban, az ellenség országaiban sem különböznek nagyon a viszonyok a mieinktől. Ott is panaszkodnak a városiak a drágaság és az élelmiszerkiány, a parasztok gazdasági pusztulásai és a munkaerőhiány miatt. Az otthonmaradtak ma már rég maguk is harcoló csapatok lettek, harcosai annak a nagy gazdasági küzdelemnek, amelyet ellenfeleink népjogellenes hadviselése reánk kényszerített, és a mögöttes országrész gazdasági frontja a háború győzelmes befejezése szempontjából nem kevésbé fontos, mint hadsergeink harcvonala. Mindakettőnek, azoknak is, akik odakünn harcolnak, de azoknak is, akik idehaza maradtak, tiszta feje van szükségük, hogy megoldhassák a feladatukat. Teljesen céltalan dolgot művel, aki az ország gondjait és panaszát, — minden háború gondnal és panasszal jár! — többé-kevésbé szívhezszóló levelekben eljuttatja a lövészárókba és a katonát, aki ott nagy

felelősségű szolgálatot lát el, súlyos áldozatot hozva a köznek, tehát családjának is, aki életét kockáztatja, még az otthoni háztartás gondjaival is megterheli, amelyekkel az szegény tehetetlenül áll szemközt. Az asszony legtöbbször egészen gyanútlanul panaszkodik az élelmiszerbeszerzés nehézségeiről, a drágaságról, a megszokott kényelem hiányáról, meg sem gondolva, hogy evvel az urára új gondokat halmaz s e gondok benne ott, távol övéitől, a lövészárók elzártágában, türhetetlen lidércnyomássá nőnek meg és annál inkább bántják szegényt, mert hiszen éppen semmi módja sincsen rá, hogy segítsen rajtuk. És azt sem gondolják meg a katonák hozzátartozói, hogy az ilyen panaszokat az ellenség, ha véletlenül keze közé jutnak, kicifrázva és elferdítve terjeszti, a mi rovásunkra persze és — okulásunkra egyúttal. Ami odahaza gazdasági téren történik, megtudja a katoná is az újságokból, mert újságot a fedezékben legalább is oly buzgón olvasnak, mint otthon az országban. Persze, ami az újságnak az általános viszonyokról adott leírásában csak felvilágosítóan hat, ugyanaz, mihelyt a hazuról érkező tábori levelezőlapra találkozik vele a katoná, élménnyé, személyes ügyévé válik és nagyon is nyomasztja kedélyét. A frontról a legtöbb családapa elvből semmit sem ír hozzátartozóinak az életveszélyekről és nélkülözésekről, amiket a modern háború az egyes katonára ró, és pedig azért nem, hogy ne nyugtalanítsa őket. Elvből és önként járnak el így a katonák, a tábori cenzura erőszben semmiféle akadályt sem gördít eléjük. Vállalják hát az otthonmaradtak is ezt a dicseretes önfegyelmest! „Aki panaszos levelet ír a frontra, jó otthoni harcos nem lehet” — ezt a mondást olvashatni egy német tábori könyvecskében. Bizony nem: az ilyen ember azt károsítja meg, akinek javát akarja s megkárosítja saját magát is, meg a hazát, meg a mi nagy közös célunkat és talán a háború meghosszabbításához járul hozzá, fegyvert kovácsolva ellenségeink számára. „A te beszéded legyen: igen, igen, nem, nem; ami azon felül van, a gonosztól vagy” — mondja a szentírás. Meg kell szívlelnünk szavát akkor is, amikor kedveseinknek írunk a frontra.

HIREK.

— Kintüntett újságíró. A király elrendelte, hogy dr. Fabinyi-Füzesséry Istvánnak a „Budapest” politikai napilap felelős szerkesztőjének haditudósítói minőségben szerzett érdemeiért legfelsőbb elismerése tudtul adassék. Kintüntett újságíró-társunk a magyar sajtó egyik kiváló munkása s haditudósításain kívül érdekes könyvet is írt háborus tapasztalatairól.

— Eljegyzés. Helvig Károly Szent-ágotáról eljegyezte Boér János polgártársunk leányát — Erzsikét.

— Megszűnt cenzura. A magyar-osztrák csapatok által megszállott területekre szóló postai küldemények cenzurája megszűnt az oda szóló közönséges és ajánlott levelek továbbá értéklevelek ezentul lezártan is postára adhatók.

— A marosujvári bányafárpénzüházi kórházban ápolat sebesült

(beteg) katonák részére, a következők voltak szívesek újabb adományokat juttatni:

Kovács Pál szolgabíró 10 kor, Gál Lajos Maroskáptalan 10 liter tej, egy kosár burgonya, — Magyar Bank Keresk. r.-t. Szende főnök úr útján 1916. év december hóra és 1917. január hóra 50-50 kor.

Az adományokat háláskan köszöni a sebesült katonák nevében a Bányatársasági kórház vezetősége.

— A tejellátás országos rendelkezése. Az Országos Közélelmezési Hivatal most készíti elő a tejkérdés rendezését és a tejárak országos megállapítását. Mint fővárosi tudósítónk útján értesülünk: a Közélelmezési hivatal új skálát küldött a törvényhatóságokhoz, hogy azok esetleges kifogásait még idejekorán figyelembe lehessen venni. A teljes tej ára községekben, vagy a termelőnél átvéve: nagyban litrenként 50 fillér, kicsinyben pedig 54 fillérben állapíthatnának meg.

— Boldog Újváriak, vagy mi van a földgázzal? Egy ügyvéd olvasónk küldötte be az alábbi sorokat: Utazom a vasuton. A fülkében ülünk vagy tizen és állunk még egy-néhányan; jól összevagyunk préselve mint heringek s hideg van szörnyen. Az egyik ur megkezdi a körkérdést: Hova utazik kérem? Az egyik ide, a másik meg amoda. Végre a kérdező bácsi hozzám fordul: Hova utazik kérem? — Marosujvárra — feleltem. Ne mondja, tényleg Ujvárra utazik uraságod? ismétli meglepetve utitársam. Nem tudtam mire vélni sorsos-társamnak csodálkozását, megkérdeztem: Ugyan mi van ezen csodálni való? — Hát kérem, én már rég szerettem volna beszélni valakivel aki Marosujváron ismerős. Sokat hallottam a földgázzal és olvastam, hogy Ujváron a gyárak földgázra vannak berendezve s hogy a városban már földgázzal világítanak és fűtenek. Szörnyen elpirultam bőbeszédű utitársam kérdésén és felelni akartam, hogy földgázunk — ó igen az van, a város végén, a szódagyárban, vagy tán már a városban is, de ugylátszik levezették a földbe mélyen, vagy kieresztik a szabad levegőre, vagy valamit csinálnak vele, mert mi se nem fűtünk, se nem világítunk földgázzal, mondom ezt akartam felelni, de meggondoltam és azt válaszoltam: Uram sajnálom nem vagyok marosujvári, most utazom oda először életemben... Eképp vála-

szolván tovább fűztem gondolataimat, mikép is esik az, hogy már évek óta hever itt, az orrunk előtt parlagon a sármási földgáz vezeték s mi még mindig drága fával fűtünk. Pedig most valóságos megváltás lenne, ha e szörnyű petroleum és tüzelőanyag mizeriák alatt földgázzal fűhetnénk, illetve világíthatnánk.

... Mi van hát a földgázzal?

— Plakát-cafatokat lenget a szél mindenütt, ahol Marosujvárt plakátokat kiragasztani szoktak. Sokaknak szokása a plakátok letépdése, ami most — amikor egymást érik a hatósági hirdetések — a közre felette káros. Figyelmeztetésül közöljük, hogy az 1914 évi törvénycikk értelmében a hirdetések leszakítása 600 K-ig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő kihágás.

Ha majd példát statuál rendőrségünk és néhány plakátnyuzót jól megszóz, bizonyára zsebredugott kezekkel fognak elsétálni a hirdetések előtt a tisztas számra szaporodott plakáthiának.

— Állatösszeírás. A földművelésügyi miniszter rendeletet adott ki a vármegyék alispánjainak, a melyben elrendeli az összes magántulajdonban levő állatok, nevezetesen a szarvasmarha, ló, szamár, öszvér, juh és kecske minden községben történő összeírását legkésőbb március 15-ig. Az összeírás nem szolgál adókiivetés céljaira s csupán a gazdaközönség érdekében történik, mert az államnak a tenyészapaállatok beszerzésére, a közös legelők gyarapítására irányuló szándéka csak úgy vezethet sikerre, ha az állatlétszámról s az állattenyésztés fejlődéséről pontos adatok állnak rendelkezésére.

— Szenet, fát vasárnap is lehet árusítani. A kereskedelmi miniszter, — mint azt a Marosujvárral közlik — megengedte, hogy a tüzelőanyagok árusítása és házhozszállítása a február és március havára eső vasárnapokon az egész napon át az ország egész területén akadálytalanul végezhető legyen.

— Rendelet az erdélyi kordonvonal átlépéséről. A hadseregparancsnokság rendelete szerint az Olt mentén elhúzó kordont most a rendeletnek megfelelően helyezik el. Eszerint a kordonvonalat osztrák-magyar és német katonai személyek is csak nyílt rendelettel léphetik át. Polgári személyeknek a fényképes utazási igazolványon kívül még a polgári hatóság által kiállított szolgálatteljesítésre vagy katonai Passirscheinra (piros vagy kék papíron is szükségük van. Ezek is csak akkor érvényesek, ha a brassói, kézdivá-

sárhelyi, sepsiszentgyörgyi és csíkszeredai hadtáplálomás parancsnokságok láttamozzák. Csupán a csíkszereda—sepsiszentgyörgyi vonal léphető át a hadtáplálomás parancsnokságok láttamozzása nélkül. Ezek a rendelkezések február 1-én léptek életbe. Aki a kordonszemélyzet előtt nem igazolja magát, azt letartóztatják. Azok ellen, akik az igazolás elől menekülni akarnak, a rendelet megengedi a fegyverhasználatot.

— Olvassa „Az Est“-et, ha mindenről informálódni akar. Az Est riportjai mindig kimerítik a nap eseményeit, mert Az Est mindent megír és mindenről tud, ami közérdekű. Az Est munkatársai mindenütt ott vannak, ahol az esemény történik, hogy a lehető leggyorsabban és személyes meggyőződésen alapuló pontossággal irhassák meg tudósításokat, az ország minden részére és a külföldön pedig olyan szervezett tudósítógárda látja is elismeréssel vannak. Ez a magyarázata annak, hogy egész világ sajtója naponta sokszor hivatkozik Az Est-re, mint forrásra, közli tudósításait és táviratait azzal a biztos tudattal, hogy Az Est citálásával már a hitelesség bélyegét is rányomta a közleményre.

— Erdélyi Szemle. Külön „Erdélyi szám“-ot adott e héten az Erdélyi Szemle, melynek vezetőcikkét dr. Apáthy István írta „Magyar tudomány“ címmel, Laczkó Géza „Tízéves találkozó“ címen visszaemlékezést írt, míg Jékely Aladár tollából hangulatos, szép verset, „Erdély népe“ címmel pedig Pilisi Lajos írását közli a lap, Nemény Vilmos cikke: „Erős magyar Erdélyt!“, Walter Gyula „Erdély irodalmi jelentőségéről“ értekezik, Madarassy Gyula „A székelyek“ről ír, Bárd Oszkár versén kívül még S. Nagy László, Bigniói Béláné szemléi egészítik ki a lap gazdag tartalmát. Felelős szerkesztő S. Nagy László. Kapható minden tőzsdében. — Mutatványszámot küld a kiadóhivatal Kolozsvár, Mátyás király-utca 5.

Füßy József, kiadó.

Nagyszerűen bevált a harctéren küzdőknek és általában mindenkinél mint legjobb

fájdalomcsillapító bedörzsölés

meghűlés, rheuma, köszvény, influenza, torok-, mell- és hátfájás stb. esetében

Dr. Richter-féle

Horgony-Liniment. capsici compos.

Horgony-Pain-Expeller pótléka.

Üvege K - 30, 140, 250.

Kapható gyógyszerárakban vagy közvetlenül az „Arany oroszlánhoz“ címzett Dr. Richter-féle gyógyszerárban, Prága I, Elisabethstr. 5.

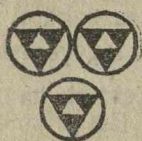
Naponkénti szétküldés.

Bérbe veszek

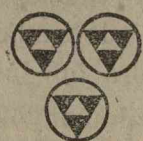
a marosujvári járás területén — bármilyen terjedelmű és bárminő helyen fekvő termőképes ingatlanokat.

Cím: a lap kiadóhivatalnál, Hunyadi-utca 47 sz. alatt megtudható.

Füßy József könyvnyomdája

könyv-, papir-, író-, rajz- és festőszer-
kereskedése Torda, Vallásszabadság-tér

Alapított
1867-ben.

Dombornyomású névjegyek, levélpapírosok és borítékok
szép és izléses kivitelben, olcsó árak mellett készülnek

Telefon
34 szám

Nagy raktár:

Gimnáziumi, polgári fiú- és pol-
gári leányiskolai, valamint elemi
iskolai könyvekből.

Író- és levélpapírokban, üzleti köny-
vekben, szépirodalmi művekben,
regényekben, ifjúsági iratokban,
ima könyvekben, mesés könyvek-
ben, folyóiratokban, divatlapok-
ban, teljes író- és rajzkészletekben.

As „ARANYOSVIDÉK”

független politikai és társadalmi
lap kiadóhivatala.

Az „Aranyosvidék” Torda-Aranyos-
vármegye legelterjedtebb lapja és
így a hirdetni akaró közönség
a legbiztosabb siker reményében
adhatja fel hirdetését az Ara-
nyosvidékbe. A hirdetések
díjai minimális áron vannak
számítva.

Készít:

irodalmi műveket,
tankönyveket,
folyóiratokat,
hirlapokat,
községi nyomtatványokat,
kereskedelmi, ügyvédi és iskolai
nyomtatványokat,
vonalzott üzleti könyveket,
számlákat,
árjegyzékeket,
báli és esküvői meghívókat,
eljegyzési kártyákat,
névjegyeket,
körleveleket,
gyászjelentéseket,
falragaszokat,
szórólapokat
és minden a könyvnyomdaiparban
előforduló munkákat izléses és
hibátlan kiállításban, szolid árak
mellett.

Főszolgabírói, körjegyzői, papi, ügyvédi, végrehajtói és iskolai nyomtatvá-
nyok nagy raktára. Hazai és helybeli képes lev.-lapokban nagy választék.